

Chương 10

Thăm Dò Lẫn Nhau

oan V đang nhìn Vnh D b i, n c i trên g ng m t b i n m t, m nh tay lên bàn, nghi n r ng nghi n l i nói:

- Lý Ngôn Niên, ng i th t c ác... s có m t ngày ta tiêu di t Du Li C c!

Th c ra ti ng Trung c a Vnh D r t t t, ó là nh n ng i cha ki p tr c ã d y b o vì ông say mê ngh in n. Ông th ng nói:

- B c tranh p n âu c ng ph i xem n ch ng c a nó nh th nào.

Ý ông là giám nh tranh ch , có nhi u lúc là d a vào d u m c in trên b c tranh mà phân bi t. Ch c n nói t i ngh in là ông s thao thao b t tuy t c ngày. Nghe nhi u thành quen, su t m t th i gian dài ông d y Vnh D chép l i các b c danh h a. Ki p tr c n u không i làm sát th thì có l nó ã c m t t p oàn hàng gi m i v r i.

Vnh D r t thích làm v n, làm th , t p vi t ch . Tin nó quay v c g i t i ngo i công⁽¹⁾ là Tr ng th a t ng, ông bèn sai ng i t ng nó m t t p th m i. Theo lý mà nói Vnh D nên h c thu c h t s th này, sau ó ngâm th l y lòng ngo i công, nh ng nó r t không thích cái n n giáo d c h c thu c nh m t con v t, bèn ném sang m t bên. H ng t ng r ng tâm tr ng nó không t t vì thái c a V ng gia và V ng phi nên không nói gì, m y ngày sau th y t p th v n b v t trong ng sách không ngó ngàng t i thì m i ng c nhiên h i:

- T ng gia là ng i thi u gia kính tr ng nh t, ngày tr c ngo i tr lúc ngâm th c a T ng gia ra thì ch ng th y thi u gia nói n ng gì.

- Ngày tr c ta nói n ng l p b p, ch lúc nào ngâm th m i nói c l u loát. Bây gi ta kh e r i, ng nhiên không c n n a. - Vnh D hùng h n.

- Hóa ra thi u gia không ch u nói chuy n là vì nguyên nhân này à? - H ng th phào nh nhõm.

Vnh D nhìn nàng c i:

- Sao h ? S ta gi n cha m sao? Ph v ng uy ch n t ph ng, l i sinh ra a con trai trời gà không ch t, ng nhiên ng i không thích r i.

- Vì g n n t t nên h u nh ngày nào V ng gia c ng ph i ti p khách, khi nào r nh r i h n s t i th m thi u gia. Dù sao m i n m qua hai cha con c ng

không nói năng gì với nhau, nhợt nhạt cũng khó mà quen ngay, thi u gia
ng nóng ruột.

Vnh D thấy nàng lúc nào cũng nghẹn cho mình thì mấp trong lòng, m m
c i:

- Úng th ! S p t t r i, H ng s ta g p ngo i công mà n m t bài th
c ng không thu c s khi n ng i không vui sao? Ta h c m y câu l y lòng
ng i là c ch gì.

H ng mím môi c i, v i vàng mang t p th ra, r i l i i pha trà.

Vnh D kéo nàng l i nói:

- ta, ta m i h c cách pha trà, l i có m t l tuy t hoa mai, ta un trà cho
các ng i u ng th .

M y hôm nay d n d n H ng ã quen v i Vnh D h n, ch bi t r ng sau
khi kh i b nh, thi u gia thân m t v i m i ng i h n, không mu n làm ng i
m t h ng nên ngoan ngoãn ch Vnh D pha trà.

- Ng i i! - Vnh D b o H ng, Lãm Thúy và Nhân Nhi ng i xu ng, thông
th pha trà.

Tuy t l n hoa mai c un sôi lên, m t mùi h ng d ch u lan t a trong
không gian.

Vnh D ng c m t lên nhìn ba th n c a mình. H ng xinh x n thanh tú,
Lãm Thúy ki u di m áng yêu, Nhân Nhi nhanh nh n ho t bát, ba ôi m t en
lay láy không v ng chút b i t r n, vô oán vô h i coi vì c h u h mình là ni m
h nh phúc l n nh t cu c i. Nu là th i hi n i ch c ch n s là nh ng n
sát th s m t, không c n chi n u ã khi n ám nam nhân t ng c i b khô
giáp.

Vnh D nghiêng m, h ng trà lan t a, nó ng m c i g t u:

- c r i.

Ba th n b h p h n b i t ng ng tác nho nhã c a Vnh D và mùi h ng
th m ngát c a trà, nhìn thi u gia si mê. Nghe Vnh D nói m i hoàn h n m t
a t , r i nâng tách trà lên th ng th c.

ôi môi hé ra, v th n thùng ngậy th lan ra kh p m t. Vnh D th dài:

- H ng và Lãm Thúy u m i sáu r i ph i không? Có ng i trong m ng
ch a? Thi u gia s thành toàn cho các ng i.

Hằng và Lâm Thúy bắt gặp một Nhân Nhi cười nói:

- Lâm Thúy hãy gặp cho người khác rồi, là người trong Vòng ph, Vòng phi nói lập xuân thì sẽ tốt ý.

VNH D nói:

- Ai trong ph vậy?

- Lý Ngôn Niên Lý Chấn ! Ngoi hình ph, con người cũng t...

Lâm Thúy vội vàng bắt gặp Nhân Nhi, sự cảm thấy VNH D sẽ xảy ra:

- Lý Chấn chỉ ít cũng phi hình Lâm Thúy mới tu, chúng ta còn chuyện gì?

Nhân Nhi mỉm cười tránh khỏi bàn tay Lâm Thúy, cười lên câu nói:

- Lý Chấn lấy v, Lý phu nhân nếm m tr c qua vì b nh.

Lâm Thúy giận, đứng lên nhún mình rồi lao ra cửa.

VNH D nh t th i c ngh h t c tâm trạng, nó đang nghĩ một ngày nào đó nh t nh s gi t Lý Ngôn Niên, không nghĩ h n l i c i Lâm Thúy. Vì tài cán của Lý Ngôn Niên thì chắc chắn Lâm Thúy sẽ thích, nhưng nó lại không thích. VNH D s c t nh, sao giờ nó lại d m m lòng th nh, n m t th n mà cũng mu n b o v ? S thay i mà b n thân không nghĩ t i này nh t th i khi n nó th y bu n bã.

Hằng đứng nhìn nhìn ra tâm tình VNH D, th dài:

- Nếu thi u gia không xa Lâm Thúy thì xin phu nhân gi nàng l i.

VNH D s ng s , nh t th i ngh t i t “ti u tr ng phu”, chán n n mu n p vào t ng. Nó cười kh ng h , qua t t là m i tu i, r i thêm vài n m n a...

- Ôi, thêm vài n m n a thi u gia thành ng i l n r i, không biết n nhân nh th nào m i x ng v i ng i nh ! - Nhân Nhi nhanh nh y ý th y s c m t VNH D tr nên khó coi, bèn vội vàng l ng sang chuy n khác.

VNH D ng b t d y, r o b c ra ngoài.

Hằng luôn mỉm cười trách Nhân Nhi không nên nói nh ng i u này. Nàng ta h i l o l ng, chúng ta thi u gia th c s có lòng với Lâm Thúy?

B c ra kh i c a, h i l nh p t i khi n u óc VNH D t nh táo h n. Nó h i h i h n vì ã d dàng l tâm trạng, không gì c bình t nh, sau này làm

sao thì phó thác vì Du Lịch? Một nhân vật như Lý Ngôn Niên mà đã khi nhìn mình vật vờ thì phó thác, làm sao thì phó thác? VNHĐ hít sâu một hơi thì hít hương hoa mai trong giá lạnh, lạnh mướt:

- Xong rồi thì tan lâu, tâm còn chi nữa nói.⁽²⁾ - Cành mai yếu ớt nhưng, cánh hoa tích tụ thành tuyết nhỏ nhè, như ngụy kiến kiên cố nên gì ánh mắt trĩu. VNHĐ ngắm mãi, tâm trạng dần dần thoải mái trôi đi, cuối cùng bắt đầu cười. Thuyết thì lúc đầu thì nhiên thành, nay VNHĐ này chảnh vô số bí mật, coi như là mình tìm kiếm báu vật thật sự vui vẻ. Huống lại làm Thất quyên thì nhấc cả An quốc, làm công tác phong lưu như một Kinh ô chảnh chảnh cũng có một chút thú.

Nó đang ung dung thì nghe thấy tiếng thì bỗng nhiên cảm giác có người vào Hoàn Ngọc viên. VNHĐ bèn gọi là tâm trạng trầm trọng, miễn cưỡng vào phòng:

- Hằng, Nhân Nhi, năm mới có gì vui không?

Đang thu dọn bàn trà, hai người cười vui lấy vì tâm trạng của VNHĐ, cảm thấy thiêu gia đúng là trẻ con, nháy mắt cười vui vẻ trôi đi.

- Thiêu gia năm nay sẽ khỏe tất, chắc chắn VNHĐ gia vì VNHĐ phi thân thiêu gia ra ngoài chơi. Mừng Một trên phố có trẻ như nhóm múa lân trên tầng nhà múa lân thật, buổi tối thì VNHĐ pháo hoa...

Nhân Nhi còn chảnh nói xong, Lâm Thúy đã vén rèm vào nói:

- VNHĐ gia sai người mời thiêu gia qua đó.

VNHĐ ngạc nhiên, vì sao VNHĐ gia lại mời mình? Nó trầm ngâm rồi thì nghĩ ra, dù sao mình cũng là Thất, không thể không gặp.

- Thiêu gia cũng vậy, VNHĐ gia ghét nhất là ai nói chuyện về ngài mà toàn thân cười rầy. Thiêu gia, người đã khỏe rồi, không cần phải VNHĐ gia như trước nữa. - Hằng đừng như vậy mà bí mật gì nên luôn miệng an ủi VNHĐ, như những người khác.

Là thế nào? VNHĐ thì yên tâm phần nào.

Lâm Thúy bước đi chào đón cho VNHĐ, cười nói:

- Thiêu gia theo Lý Tiểu Tiểu. Thì chúng tôi sẽ làm cảm ơn.

VNHĐ nghe nàng nói vậy, trong lòng buồn bã, buồn cười:

- Ta thấy Lý Ngôn Niên không phải người tốt, Lâm Thúy cũng vậy, sau này ta sẽ tìm cho người mới thật tốt.

Lãm Thúy mỉm cười, thúc giục:

- Thi u gia ơi mau đi, đừng Vâng gia đình lâu.

V NHD thấy thế nên sắc mặt nàng, như lập tức biến mất anh tuấn khôi ngô của Lý Ngôn Niên, biến trở lại Lãm Thúy đã quên lòng. Nó thẫn thờ dài, con người có sự nhàn nhã riêng, chẳng nghĩ nào chẳng nghĩ ông trời. Mồm cười véo má Lãm Thúy, nó nói:

- Khi nào người xuất giá, thi u gia sẽ tặng người một món quà đặc biệt.

- Thi u gia! - Lãm Thúy kêu lên.

- Ha ha, ta đi gặp phật vâng ngay đây, giục người là ta sẽ giúp người đi sứ mệnh! - V NHD cười lớn bước ra ngoài, tiếng cửa phòng lập tức quay ngược lại - G cho heo thì thành heo ó.

Lãm Thúy đã khóc đi rồi, Hằng nàng, cười nói:

- Thi u gia đừng trêu Lãm Thúy nữa mà!

V NHD nháy mắt, xoa mặt, bắt đầu nói:

- Thưa ra ta làm từ trước phu không phải là không có...

- Thi u gia! - Bà nàng thẫn thờ thanh thản lên.

V NHD lắc đầu, bước đi vụng về.

Ánh nắng ngày ông trời qua lấp lánh trên cửa sổ, khi nhìn phòng sáng bừng. V NHD nhẩm mặt cười có thể bị chỉ cười lòng khinh tặc c m trong bình sự Thanh Hoa cao khiết trên giá là do V NHD phi mang về trong một chuyến phu thê do chi, v NHD phòng t b o c biệt trên bàn sách là quà mừng sinh nhật của V NHD phi cho oan V NHD, bức "Nguyên Tiêu hoa nguyệt" treo trên tường là do ích thân oan V NHD và k ni m cụ c g p g tình c v i V NHD phi... Gian phòng này do ích thân Lý Nh , thủng thân tín của Lý Ch p s quét dọn, người ngoài không được tùy tiện bước vào.

V NHD có lúc cũng ghét Lý Ngôn Niên. Tìm hiểu mệnh thì Th t , h n ta không tiếc vì c quy n r Lãm Thúy, phòng hoài nghi còn mưu c i nàng. Ngay cả n i quan trọng nhất phòng cũng sai Lý Nh i th m dò r t k càng.

oan V NHD ngồi trên ghế, tay cầm quyển sách nhắm mắt nhìn V NHD , t khi nó bước vào, ông ch nghiêng mặt nhìn nh th .

N a n m không gặp, thân thể có vẻ cao hơn trước, n c da v n còn nh t nh t. Ông trời mu n nhìn thấy thế mà mình mu n thấy, V NHD thì lập tức mỉm cười. oan V NHD không vui, ông trời tin tưởng vào con mặt của mình.

Ông tưng nhìn chằm chằm vào mặt người, nhìn cho tới khi người phải ngẩng đầu lên thì mới nhìn xuống, run rẩy, ửng đỏ mặt và phấp phấp quỵ dưới chân ông mà xin tha mạng.

Vợ người ngạc nhiên hỏi người này sao thế? Ông V người đáp:

- Ông óng k ch.

Thế nên ông V người ông ch, chỉ VNHĐ cũng thấy hình cái bị u c m mà ông mu n nhìn thấy.

VNHĐ người bắt người trong phòng. Thái của V người gia cho dù thế nào cũng không gì ng thái của mặt người cha.

Nó cảm thấy ánh mắt ông ta cảm như mặt lưỡi dao, ông bóc tách từng lớp vỏ bọc của mình ra.

Không phải ông V người ông ch VNHĐ mới nói, mà phải nói là ông ông ánh giá. Trong lòng nó bắt giác thấy bất an, bắt đầu nghĩ tới lời H người n đ n tr c khi i, VNHĐ cúi đầu, khi n b n thân run rẩy.

- Nghe nói bố tôi còn đã dám ng mặt mình? - Ông V người lên tiếng, trong người khí độ dường như có chút gì châm biếm. Con trai g p cha l i nh chu t g p mèo, nhất gan t i m c không dám ng mặt mình, nghĩ n ã th y m t m t.

- Vâng... - L người đáp của VNHĐ nghe như tiếng kh t kh t trong mũi.

- Nói to lên! Trông lời con xem nào! - Ông V người g m lên.

VNHĐ run rẩy, ông V người gi n đ nh ném quyển sách về phía nó. Bắt đầu nghĩ về VNHĐ người người lên, ông ta kinh ngạc d ng l i.

- Ph v ng. - VNHĐ cúi đầu nhìn ông, không hề có vẻ sợ hãi. Ôi mặt người không còn vẻ ng n ng của trước kia, thay vào đó là sự trong tr o, g ng mặt toát lên mặt thần thái mới mà ông ch a t ng nhìn thấy.

Bàn tay gi lên của ông V người chằm chằm buông xuống, ánh mắt lóe lên vẻ lạnh lùng, sắc kinh ngạc nhanh chóng che giấu khéo léo, g ng m t l p t c n m t n c i:

- Gì thế, còn dám đưa về phía vợ người. - Nói rồi người từ c m t VNHĐ, người trên cao nhìn xuống.

Ánh mắt VNHĐ không mặt chút e dè, s s t, trong khoảnh khắc thay đổi chỉ ý, không thể hình như nhất gan như Th t trước kia nữa. Trước giác mách báo nó, âm mưu là nghĩ gì mà V người gia mu n nhìn thấy, mà V người gia nhìn

thấy thế mà ông ta mua thì VNH D mới có thể biết được thế mà mình mua. Vì sao mình lại nghĩ nghĩ thi u niên áo tím này như vậy? Vì sao dĩa gan bàn chân mình lại có một óa hoa?

VNH D cũng nhìn oan V. Nó đã nhìn thấy về V gia này trong bích họa, thức sự thật xng ôi vì V phi.

Khi oan V còn là một nam nhân tràn đầy sức hút, trông ông rất trẻ và tươi. Lý Ngôn Niên cũng qua ch là một Chỗ trong n vì n mà đã thoát lên về quý tộc rồi, nhưng so với oan V, VNH D cũng thấy một người ch là một tiếp viên ở nông, còn người kia là giao long. Khi nhìn thấy nhân tiên sinh và oan V phi đều là một nhân, nhưng trên người oan V phi thoát lên một khí chất khi nhìn cho người khác và gặp là một người ch cái gì gì là phong hoa tuyết. Cũng cha mẹ này quá u tú, khi nhìn nó cũng còn ỉu gì nói.

Một lần một nhà am thì m dò, ánh giá trị nhau, nên cứ cứ oan V gia càng lúc càng sâu:

- Ta coi như Hi H n r i. Thế này quả nhiên danh bất hư truyền, Lý Ngôn Niên thuyet pháp ta sự thật, coi như cũng không u công.

VNH D nghĩ mình, ông ta nói thế là có ý gì? Nhưng nó vẫn che giấu tâm tư, nên cứ cứ nghĩ thế:

- S n c c c a H i H n s ph r t p, có một thể m c r t r ng, nhưng óa hoa n r c r, con ch c n ch y vào gì a nh ng khóm hoa là có thể ng c. Hi H n s ph b o r ng lúc con ng r i là s nói r t nhi u, còn hi con vì sao khi thì nghĩ c l i không ch u nói gì.

- ? Thế con thì ông ta thế nào? - Trong một oan Vu ng lóe lên về hình thú. Ôi một en lầy tròn c a VNH D thoát lên một về linh ng ch a t ng thế, trong s nghĩ thế l i có cái gì nh gì o quy t, thức sự thật gì ng V phi n m x a ông gặp.

VNH D cho rằng oan V quan tâm tới tình hình c a s n c c. Cũng Lý Ngôn Niên đã nói, tất cả mọi người trong V phi u không c vào c c, phi l i bên ngoài. Cho dù là oan V quy n thế là về y c ng phi nh ng nh n Du Li C c vài phần. VNH D cũng thấy mình càng ngày càng giống h o t r i thì phi. Nó cúi đầu im lặng một lát, tất nhiên vẫn tay ôm lấy oan V ng, nghe n ngào nói:

- Ph về ng, m i... m i ng i ng b m c con.

Âm thanh y phi h p vì ôi một hoe, nên hồn á có l c ng phi n hoa. Cũng người oan V cũng ng, giây sau thì ôm lấy VNH D, đứng ng nói:

- Không đâu... s không bao giờ nh th n a.

V nh D ng ng u lên, ôi m t v n còn n t, g ng m t ã n n c i r ng r :

- Con... n t t có thể cùng con i b n pháo hoa không ? Còn n a, a con ra ngoài... b con xem múa s t ? Con còn mu n c i ng a, gi ng nh ti u c a H i H n s ph , c i ng a i b t th , còn n a...

G ng m t oan V ng d u i theo t ng câu V nh D nói, ch a ch nó d t l i, ông ã b con lên ngang v i mình:

- Con là con trai ta, con mu n làm gì c ng c.

- Con ói r i, n c m v i con. - V nh D m m c i.

oan V ng nh ng mà, b t c i vui v :

- c i n c m!

V nh D c i th m trong b ng, ngoan ngoãn di n l i m t l t quy c n c m mà Lý Ngôn Niên ã d y khi trong bi t vi n. Th y V nh D g t th t n c trong bát cháo ra, ánh m t oan V ng cu i cùng c ng m t i s l nh lũng, mà thêm vài ph n nghi ho c. Ông ã th y nh ng gì mình mu n th y, nh ng ông còn i u ch a hi u. Thói quen c a V nh D , g ng m t c a V nh D , th n thái tr c ó c a V nh D , c bi u c m lúc này n a... Ông th y h i au u, l n u tiên n y sinh hoài nghi v i ánh m t mình. Nh ng b t k th t gi , ch c n g ng m t gi ng h t V ng phi kia là ã ông không tìm nén c s th ng yêu r i.

Thì ra úng nh mình d oán, oan V ng không d i phó m t chút nào. M t Ch p s n i vi n có thể liên l c c v i th n y c a Du Li C c, ba n m bôn ba gi a Kinh ô và Du Li C c ch vì vi c ch a b nh cho Th t , c c l c thuy t ph c V ng gia a mình i ch a b nh, li u có thể không gây ra nghi ng c không? V nh D c m th y u óc Lý Ngôn Niên có l b ngâm n c r i. N u V ng gia th c s th ng con mình thì vì sao không ng ý t tr c ó?

Th m chí V nh D còn c m th y vi c mình kh i b nh c ng n m trong d oán c a V ng gia, và b n thân ông khi cho V nh D t i Du Li C c ch a b nh hoàn toàn c ng không quan tâm t i vi c s ng ch t c a con.

Mà i u V nh D mu n bi t nh t là m i quan h gi a mình v i gia ình này. B i vì g ng m t nó th c s quá gi ng Th t .

- Ph v ng, ng i nói có l không c ch ? Hình nh trong s n c c c a H i H n s ph con còn nhìn th y m t a bé trông r t gi ng mình, con mu n

nhìn kính ng H i H n s ph a nó i m t r i. - V nh D v a n cháo v a th n nhiên nói chuy n.

Ánh m t nó c p xu ng, d ng l i trên bàn tay c a oan V ng bàn tay ang trên u g i y thoáng run nh r i l p t c khô i ph c l i v bình t nh:

- Th t sao? Gi ng con l m h ?

- Vâng, gi ng l m .

oan V ng không nói gì n a, xoa u nó, c i:

- Trên i này có ng i gi ng con c ng ch ng có gì l , m u thân con h i nh c ng gi ng m y mu i mu i l m.

- - V nh D n xong bát cháo, lau mi ng, n m tay oan V ng c i c i - Chúng ta i xem m u thân làm gì nhé.

oan V ng ng ngàng, cúi xu ng i di n v i V nh D :

- M u thân con gi này quen ng tr a, ng i làm phi n nàng. úng r i, ngày kia trong cung ban y n n c m t t niên, thái h u th y con ã kh e h n là vui l m. Gi thì v Hoàn Ng c vi n i.

Lúc V nh D i ra ngoài, nó thông th c t b c, gi ng nh a tr áo tím trong s n c c. Ng i gi ng nhau trên i này nhi u nh th sao? Nó không tin. Bàn tay oan V ng lúc y ã thoáng run r y, nh ng v n không thoát kh i m t V nh D , ng n l a nghi ho c ã d y lên trong m t oan V ng, nó ch c n ch xem k ch n a thôi. Tâm tr ng c a V nh D lúc này nh ánh n ng gi a ngày ông, c s t ng tr c a oan V ng nghe n gi t ng i không ch p m t, s uy hi p c a Du Li C c ch càng ngày càng nh h n.

oan V ng nhìn V nh D b i, n c i trên g ng m t bi n m t, m nh tay lên bàn, nghi n r ng nghi n l i nói:

- Lý Ngôn Niên, các ng i th t c ác... s có m t ngày ta tiêu di t Du Li C c!

B c vào n i ng, V ng phi ang n m trên s p ngh ng i. oan V ng xua tay b o các th n ra ngoài, ông th nh b c chân, nh ng v n làm V ng phi t nh gi c, bà m m t ra c i kh :

- Thi p có phi i là heo âu mà ng su t ngày.

oan V ng i t i tr c s p, n m l y tay bà, tr m ngâm giây lát r i nói:

- V nh D nói Du Li C c, nó g p m t ng i r t gi ng nó.

Vợ phi giết mình nghĩ bất dỵ, khỏe mạnh lập tức hoe:

- Du Lịch thế nào?

oan Vợ giết cừu:

- Bà nam trẻ khi Lý Ngôn Niên nhấc túi thỏ y Hỉ Hỉ, ta đã biết kế hoạch của chúng, vợ nghĩ không biết có phải là bé ó Du Lịch hay không. Nhưng Vợ nhấc đã quay về, không hề thay đổi. Ta nghĩ là bé ó không thể giết vợ nhấc, không thể ...

Nhấc mạnh lên trên gò má Vợ phi, giết bà run rẩy, phẫn nộ:

- Sao bạn chúng lại các nhấc? Còn gì chúng ta cần cho mà? Các đã ành...

oan Vợ che miệng bà, dụ dỗ giết dành:

- Vợ nhấc sủi sữa, không phải là nó mà. Thằng bé hôm nay lên ti xin ta chỉ vì nó, nằng dù sao cần là...

Vợ phi quay lưng đi, nghẹn ngào:

- Làm sao thì có thể xử tử nó? Nhìn nó là thì phải thấy khó chịu!

oan Vợ giết vợ họ khan hai tiếng, nhấc nhấc:

- Có lẽ Du Lịch thế nào?

Vợ phi quay ngoắt lại, nhìn oan Vợ giết chú, nói tiếng:

- Đã bao nhiêu năm trôi qua không mất chút tin tức gì. Bây giờ ít nhất cũng đã có, chẳng lẽ còn sợ Du Lịch thế nào?

oan Vợ giết vợ nhấc:

- Thì thì ta phải xử lý thôi.

Ánh mắt Vợ phi lóe lên mặt tia hy vọng, ánh sáng y như có sự cảm nhận hút hồn người khác. oan Vợ giết nhấc hít sâu mùi hương tỏa ra từ mái tóc đen nhánh của bà, cười khì khì:

- Tin ta đi, không sai đâu!

Ghi chú:

1. Ông ngoi.

2. Trích đoạn trong bài “Liên lạc” của Đào Uyên Minh.